

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmvla Caietani

Cajetan, Thomas

Antverpiae, 1575

Maleficij crimen qualiter committatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41716

respectuè ad bona humana: puta maledictus sit dies in quo natus est, aut in quo natus sum, & similia: quoniam ipsimet qui dicunt non intelligunt verborum proprium sensum, quòd scilicet redundet in maledicendum illum hominem nascentem. Et propterea oportet examinare animum dicentis, si tunc per illam maledictionem optabat aliquid mali notabilis illi homini, siue sit ipsemet, siue aliter. Nā si optando illi malum notabile dicit, maledictus dies in quo natus es, quasi optans illū non fuisse natū, aut fuisse malè natum, peccatum est mortale sine dubio. Si verò ex ira maledicit diei illi, & intendit quòd dies sit maledictus, sed non intendit per hoc velle vt ille habuerit vel habeat malum ex natiuitate sua, peccatū veniale est: quia intentio maledici non protenditur ad cupiendum malum proximi.

Maleficij crimen qualiter committatur.

Maleficium peccatum est generale, quo quis nocet proximo. Vsurpatur tamen appropriatè pro peccato quo quis nocet proximo per aliquam dæmonis inuocationem. Vnde malefici dicuntur qui impediunt consummationem matrimonii, pueros lædunt, aut etiam occidunt: & quæuis mala alia incantationibus suis inferunt. Constat autem crimen hoc esse mortale ex duplici capite: & quia inuocatio est dæmonum, & quia nocium est humano generi. Confunditur tamen plerumque nomen malefici ad inuocationes dæmonū etiā vtilis hominibus, quum disputatur an liceat maleficiū soluere maleficio altero.

Vbi scito quòd soluere maleficium alio maleficio, peccatum quoque est mortale: quoniam maleficium est secundum se prauum, & nulla potest intentione bene fieri. Et similiter inducere maleficium paratum ad maleficia perpetranda ad soluendum maleficium alio

alio

actio maleficio, est peccatum mortale: quia nulla ratione licitum est inducere hominē quantumcunque paratū, ad offendendū Deum. Nec habet locum in proposito distinctio inter inducere ad peccandum, & uti iniquitate alterius parati ad peccandum, ut distinguitur in usura, & in iuramento infidelium: quoniam illa distinctio non habet locū nisi in illis in quibus actio petita potest ab illo parato fieri sine peccato si vult: & ex iniquitate sua provenit quod apponit ipse peccatū, tunc enim petens petit opus bonum: sed quia illa à quo petitur, non vult nisi cū peccato efficere, ideò petens utitur iniquitate parati, & non comunicat peccato illius. Verbi gratia: petens mutuum ab usurario, petit opus bonum, scilicet mutuum: quod usurarius si vellet posset sine peccato concedere, & similiter petens iuramentum ab infideli, petit opus religionis sanctum, scilicet iurare, quod idololatra potest si vult sine peccato concedere, recognoscendo verum Deum, & per illum iurando. In proposito autē petitur à malefico ut soluat maleficium, quod ille non potest etiā si vult præstare sine peccato. Et propterea conuincitur quis quod petit peccatum, & inducit paratum ad peccandū, digni autem sunt morte (inquit Apostolus) non solum qui faciunt, sed etiā qui consentiunt facientibus. Si autem maleficus sciret maleficium factum consistere in laqueo ibi alligato, nullū peccatū esset rogare, ut solueret illā alligaturā: quia hic nulla interuenit dæmoniaca opera, sed humana tantum actio, quam quilibet alius posset efficere si sciret vbi esset illa alligatio.

Malitiosus quis dicatur: & quando malitia sit vitiosa.

Malitia peccatum est generale, quo homo ex solā intentione mali eligit malum. Hinc enim distinguendo